

NOTAT

5. december 2012
J.nr. 2301/1199-0185
Ref. rvn

Side 1/7

Baggrundsnotat om de foreslåede ændringer

1. Kompensation ved konvertering (udkastets § 7, stk. 1-6, og bilag 2)

Efter gældende regler kan kommunalbestyrelsen godkende et konverteringsprojekt, dvs. et projekt, som ændrer et områdes forsyningsform, hvis samfundsmæssige hensyn taler imod at opretholde områdefrænsningen og de berørte forsyningselskabers økonomiske forhold ikke forrykkes væsentlig. Hvis det sidste kriterium ikke er eller kan blive opfyldt, kan kommunalbestyrelsen efter fast praksis alligevel godkende projektet, hvis tabet bliver kompenseret. Sektoren har efterlyst mere enkle og klare regler for, hvornår der skal kompenseres og hvordan kompensationen i så fald skal beregnes.

Efter de foreslåede regler vil et projekt, som ændrer et områdes forsyningsform fra individuel naturgasforsyning til fjernvarme, fremover kun kunne blive godkendt, hvis fjernvarmeforsyningsvirksomheden betaler naturgasdistributionsselskabet en kompensation. Der gælder stadig det almindelige krav om god samfundøkonomi, jf. § 6 og § 25, stk. 2. Det vil ikke længere være muligt at konvertere et område fra fjernvarme til individuel naturgasforsyning.

Der skal betales kompensation for hver ejendom, som inden for 3 år efter opsigelse af naturgasleverancen skifter til fjernvarme. Kompensation betales såvel for ejendomme, der er beliggende i selve området, der har ændret forsyningsform, som for ejendomme, som fjernvarmeverket kan forsyne ved at trække en stikledning fra fjernvarmenettet i det konverterede område. Der betales kun kompensation for ejendomme, som naturgasdistributionsselskabet forsyner på det tidspunkt, hvor projektet modtages af kommunalbestyrelsen til godkendelse.

Kompensationen beregnes fra det tidspunkt, hvor opsigelsen af naturgasleverancen får virkning. Fjernvarmeforsyningsvirksomheden betaler naturgasdistributionsselskabet kompensationen ved indgåelse af fjernvarmeleverancen til den pågældende ejendom.

I bekendtgørelsen er der fastsat 7 kategorier af ejendomme, fra husstande med et lavt forbrug til storforbrugere. Beløbet for de forskellige kategorier af ejendomme er for HMN Naturgas I/S, DONG Gas Distribution A/S og Naturgas Fyn Distribution A/S opgjort i selve bekendtgørelsen. Hvis det pågældende område ikke forsynes af et af disse naturgasdistributionsselskaber, fastsætter klima-, energi- og bygningsministeren efter ansøgning fra kommunen beløbet for de forskellige kategorier af ejendomme.

De beløb, som er opgjort i tabel 1 i bilag 2, skal fra og med 2012 årligt først reduceres med 5 pct. og derefter reguleres efter udviklingen i Danmarks Statistiks nettoprisindeks i det forrige

kalenderår. Det betyder f.eks. for villakunder og større forbrugere med et gennemsnitlig årligt naturgasforbrug på 6.000 m³ og derunder, at beløbene for 2012 fås ved først at reducere beløbene i tabel 1 med 5 pct. til henholdsvis 737,20 kr., 8027,50 kr. og 6813,55 kr. for de 3 nævnte selskaber. Derefter reguleres beløbene med nettoprisindekset for 2011, som er 2,6 pct., til henholdsvis 756,37 kr., 8236,22 kr., 6344,32 kr.

Det bemærkes, at der kun skal betales kompensation, hvis projektet vedrører et område med etableret naturgasdistributionsnet og naturgasdistributionsselskabet ønsker kompensation. Der skal heller ikke betales kompensation efter 2020.

Energistyrelsen bemærker i øvrigt, at Energitilsynets praksis om indregning af kompensation i varmepriserne vil blive fastlagt i afskrivningsbekendtgørelsen. Det betyder, at kompensation, der er betalt efter projektbekendtgørelsen, vil kunne indregnes i fjernvarmeforbrugernes priser. Der kan være tale om samtlige fjernvarmeforbrugernes varmepriser, men det er også tilladt at prisdifferentiere således, at alene de tidligere naturgaskunder vil betale kompensationen. Sekretariatet for Energitilsynet har meddelt, at der i sidstnævnte tilfælde ikke er tale om, at fjernvarmeverket 'låner' de konverterede forbrugere pengene til dækning af konverteringsomkostningerne, men at der vil være tale om prisdifferentiering af en indregningsberettiget omkostning i henhold til varmforsyningslovens § 20, stk. 5.

Desuden vil afskrivningsbekendtgørelsen indeholde en regel om, at fjernvarmeverker, der tilbyder naturgaskunderne i et konverteringsområde at betale (en del af) deres frakoblingsgebyr for at fremme tilslutning til fjernvarme i området, vil kunne indregne denne betaling i varmepriserne, såfremt betalingen er sket som led i opfyldning af virksomhedens energispareforpligtelse, jf. varmforsyningslovens § 28 b, eller som en aktivitet efter varmforsyningslovens § 29 og tilskuddet til frakobling ikke overstiger værdien af energibesparelsen. Indregning vil kunne ske i samtlige fjernvarmeforbrugernes varmepriser, men det er også tilladt at prisdifferentiere således, at alene de tidligere naturgaskunder vil betale udgifterne til at fremme tilslutningen.

2. Forsyningspligt i konverteringsområder (udkastets § 8)

Efter fast praksis har et forsyningssselskab, der via godkendelse af et projekt efter § 7 har fået 'tildelt' et forsyningsområde, pligt til at forsyne ejendommene i området. Ved konverteringsprojekter vil forsyningspligten således overgå fra naturgasdistributionsselskabet til fjernvarmeverket fra tidspunktet for projektgodkendelsen.

Hvad denne forsyningspligt indebærer, bliver ved projekter med tilslutningspligt afgjort af tilslutningsbekendtgørelsen og ved projekter uden tilslutningspligt af projektbekendtgørelsen.

Når et område bliver udlagt til kollektiv forsyning via et projekt efter projektbekendtgørelsens § 7, og der bliver pålagt tilslutningspligt i området, indgår forsyningspligten straks. Efter tilslutningsbekendtgørelsens § 6, stk. 1, kan kommunalbestyrelsen nemlig som udgangspunkt kun pålægge tilslutningspligt, såfremt forsyningssselskabet har forpligtet sig til at sikre ejendommen forsyningsmulighed fra anlægget. For nybebyggelse kan dette betyde, at der skal installeres et midlertidigt varmforsyningsanlæg, hvis der ikke er forsyningsmulighed fra det kollektive anlæg endnu. Det skyldes, at nybebyggelse kan påkræves tilsluttet fra ibrugtagningstidspunktet. Hvis der på det tidspunkt ikke er forsyningsmulighed fra anlægget, kan ejeren af ejendommen, jf. tilslutningsbekendtgørelsens § 9, stk. 1, kræve, at forsyningssselskabet installerer et midlertidigt varmforsyningsanlæg til bebyggelsen uden ekstra udgift for ejeren.

Udgifterne til det midlertidige anlægs etablering dækkes, hver med halvdelen, af kommunen og forsyningsselskabet.

Når et område bliver udlagt til kollektiv forsyning uden tilslutningspligt, skal spørgsmål om forsyningspligt i området afgøres af reglerne i projektbekendtgørelsen. Projektbekendtgørelsens § 8 fastlægger, at et kollektivt varmforsyningsanlæg har forsyningspligt i sit forsyningsområde, når der er forsyningsmulighed fra anlægget og senest 5 år efter kommunalbestyrelsen har godkendt udlægning af området til det pågældende anlæg. Hvis det efter 5 år viser sig, at der er for få tilslutninger til at opnå en forsvarlig (samfunds)økonomi, skal anlægget – hvis det derfor ikke vil forsyne området – trække sig ud af (en del af) området via et projekt til ændring af områdeafgrænsning efter § 7.

Når der udarbejdes projektforslag uden tilslutningspligt, skal det område, som det foreslås at forsyne med kollektiv varmforsyning, således være af en sådan størrelse, at det kollektive varmforsyningsanlæg kan dække området indenfor 5 år. Hvis forsyningsselskabet vil forsyne et større område, som det ikke forventes at kunne dække inden for 5 år, skal der udarbejdes flere projektforslag i takt med udvidelse af området.

Det bemærkes i øvrigt, at naturgasdistributionsselskaber til enhver tid har pligt til at forsyne eksisterende naturgaskunder. Efter naturgasforsyningslovens § 7, stk. 2, har naturgaskunder nemlig ret til mod betaling at blive forsynet med naturgas. Denne ret gælder såvel kunder i et område udlagt til naturgasforsyning som andre, der er tilsluttet naturgasforsyningsnettet. Det betyder, at forsyningspligten for naturgasdistributionsselskabet opretholdes overfor de eksisterende naturgaskunder, også efter et område er konverteret til fjernvarme.

3. Muligheden for udvidelse af naturgasnet (udkastets § 7, stk. 7 og 8)

Der gælder et eksisterende forbud mod udvidelse af individuel naturgasforsyning i mindre bysamfund uden for de kollektivt forsynede områder. Dvs. at naturgasforsyningen ikke kan udvides til byer, der ikke har individuel naturgasforsyning i forvejen. Dette forbud er videreført i i udkastets § 7, stk. 7.

Fra og med 1. januar 2013 vil det efter energiaftalen af den 22. marts 2012 og udmøntning heraf i lov nr. 577 af 18. juni 2012 ikke længere være muligt at installere naturgasfyr i nybebyggelse. Selve forbuddet mod installation af naturgasfyr i nybebyggelse vil blive reguleret i bygningsreglementet. Kravet om god samfundsøkonomi vil som følge heraf normalt forhindre, at kommunalbestyrelsen kan godkende projekter for etablering af naturgasnet i områder med nybebyggelse.

Derfor er det fastlagt i udkastets § 7, stk. 8, at kommunalbestyrelsen fra 2013 ikke kan godkende et projekt for etablering af naturgasnet i et område, når 75 % eller mere af bygningsmassen i området, dvs. opvarmede kvadratmeter, er omfattet af forbuddet mod installation af naturgasfyr i bygningsreglementet. Naturgasforsyningen vil således fremover heller ikke kunne udvides til et område i en i øvrigt naturgasforsynet by, når sådan en stor del af områdets bygningsmasse er omfattet af naturgasfyr-forbuddet. Bestemmelsens formål er at undgå, at kommuner skal behandle projekter som typisk ikke vil være samfundsøkonomisk fornuftige og at forebygge, at alle grundejere i området via byggemodningsbidraget betaler for enkelte ejendommers forsyning med naturgas.

Bygninger, der har dispensation fra forbuddet, vil stadig kunne få naturgasforsyning, hvis der i øvrigt er nok bygningsmasse i området, der kan danne varmegrundlaget for naturgasforsyningen. Der vil desuden stadig kunne godkendes projekter for distributionsnet, når nettet transporterer VE-gas til rumopvarmning og varmt brugsvand.

Etablering af gasdistributionsnet til andre formål end rumopvarmning og forsyning med varmt brugsvand er ikke omfattet af varmforsyningsloven og skal derfor heller ikke projektgodkendes efter projektbekendtgørelsen. Det vil sige, at der vil kunne etableres naturgasrør til virksomheder, der anvender naturgas til procesformål, også når de ligger i et område omfattet af § 7, stk. 8. Dette selvfølgelig under forudsætning af, at eventuelle andre krav i anden lovgivning herfor er opfyldt.

4. Samfundsøkonomiske beregninger og vurdering (udkastets § 2, nr. 7)

Efter forvaltningsretligt princip (officialprincippet) skal kommunalbestyrelsen ved godkendelse af et projekt tage udgangspunkt i projektforslagets samfundsøkonomiske vurdering og analyse baseret på Energistyrelsens seneste samfundsøkonomiske beregningsforudsætninger på godkendelsestidspunktet. Det betyder, at der skal udarbejdes en ny samfundsøkonomisk vurdering og analyse, hvis beregningsforudsætningerne efter forelæggelse af projektforslaget for kommunalbestyrelsen bliver opdateret inden projektgodkendelse,

Et projekts samfundsøkonomiske vurdering og analyse er afgørende for, om kommunalbestyrelsen kan godkende projektet. Projektudarbejdelse, herunder udarbejdelse af de samfundsøkonomiske beregninger, kan være bekostelig. Udgifterne hertil påføres varmemeforbrugerne via varmepriserne. Hvis behandling af projektforslaget i kommunen trækker ud, risikerer varmemeforbrugerne således, at de skal betale ekstra udgifter for opdatering af den samfundsøkonomiske vurdering og analyse af projektet. Hvis projektet efter de nye beregninger ikke længere udviser god samfundsøkonomi, vil omkostningerne derudover være foretaget forgæves, idet kommunalbestyrelsen i så fald ikke vil kunne godkende projektet.

Energistyrelsens opdatering af beregningsforudsætningerne sker jævnlige, men uregelmæssigt. Projektansøger har således ikke mulighed for at kunne forudse, hvornår der kommer en opdatering.

Energistyrelsen mener, at det af hensyn til retssikkerheden og brugerøkonomien vil være mest hensigtsmæssigt, hvis kommunalbestyrelsen skal tage udgangspunkt i projektets samfundsøkonomiske vurdering og analyse, som er baseret på de samfundsøkonomiske beregningsforudsætninger, der var gældende på ansøgningstidspunktet, hvor kommunalbestyrelsen modtog projektforslaget til godkendelse. Dette er reguleret i udkastets § 2, nr. 7. Den umiddelbare vurdering er, at Energistyrelsen ved projektbekendtgørelse kan fravige de almindelige forvaltningsretlige principper. Der er således umiddelbart ikke noget til hinder for at fastlægge, at det er de gældende samfundsøkonomiske beregningsforudsætninger på ansøgningstidspunktet, der skal anvendes, i stedet for dem på afgørelsestidspunktet.

5. Forbud mod etablering af biomassebaserede varmeproduktionsanlæg (udkastets § 16)

Projektbekendtgørelsens § 16, stk. 1 og stk. 5, indeholder en præcisering af forbuddet mod anvendelse af visse brændsel på varmeproduktionsanlæg, der skal levere til et fjernvarmenet, der er forsynet af et decentralt naturgasbaseret kraftvarmeanlæg.

For det første er bestemmelses anvendelsesområde præciseret. Bestemmelsen anvendes alene ved etablering af et nyt varmeproduktionsanlæg eller udvidelse af et eksisterende anlæg. Hvis projektet således udgår på at udnytte kapacitet fra et eksisterende varmeproduktionsanlæg via en transmissionsledning, og dette anlægs kapacitet ikke udvides, skal projektet godkendes efter § 9 og ikke efter § 16.

Præciseringen skal tydeliggøre, at bestemmelsens anvendelsesområde er begrænset til de tilfælde, hvor der skal anvendes brændsel. Dvs. de tilfælde, hvor der etableres ny kapacitet eller den eksisterende kapacitet øges. I så fald skal der nemlig også ske en forøgelse af brændselsanvendelse, som skal godkendes efter bestemmelserne for brændselsvalg.

Når der udnyttes eksisterende kapacitet via en transmissionsledning og denne kapacitet ikke øges, så står § 16 som udgangspunkt ikke i vejen for, at projektet godkendes, heller ikke når det eksisterende anlæg, der bliver udnyttet, anvender afgiftsbegunstigende brændsler. Det er fordi projektet ikke indebærer brændselsvalg for ny/udvidet kapacitet. I så fald vil der således godt, jf. § 9, kunne trækkes en transmissionsledning fra det fjernvarmenet, der er forsynet med naturgasbaseret kraftvarme, til det pågældende biomasseanlæg.

Når projektet derimod også indebærer en udvidelse af kapaciteten på det anlæg, man vil udnytte til forsyning af fjernvarmenettet, skal projektet godkendes efter både § 9 og de relevante bestemmelser for brændselsanvendelse. Hvilke bestemmelser for brændselsanvendelse, der er relevante, afhænger af anlæggets produktionsform. Hvis det eksisterende anlæg, der bliver udnyttet via en transmissionsledning, er et decentralt kraftvarmeværk, skal brændselsanvendelse på anlægget godkendes efter § 15 i projektbekendtgørelsen. Dvs. at alle brændsler kan godkendes, bortset fra kul og fødevarer. Hvis anlægget er et varmeproducerende anlæg, skal brændselsanvendelsen godkendes efter § 16, hvorefter der som udgangspunkt kun kan godkendes naturgas og mineralsk olie. Hvis anlægget er et centralt værk, skal brændselsanvendelse ikke godkendes efter projektbekendtgørelsen, men efter elforsyningsloven. Efter elforsyningsloven kan der også anvendes kul.

For det andet er kriterierne for anvendelse af undtagelsesbestemmelsen præciseret. Kommunalbestyrelsen kan efter gældende bestemmelse godkende andre brændsler end naturgas eller mineralsk olie for et varmeproduktionsanlæg omfattet af § 16, når udvidelse af produktionskapaciteten “er nødvendiggjort af et øget varmebehov”. Undtagelsen gælder desuden kun “for anlæg, der alene er dimensioneret til at dække det øgede varmebehov”. Energiklagenævnet har i sin praksis udviklet følgende kriterier for anvendelse af bestemmelsen:

1. Der skal være tale om et efterfølgende planlagt behov.
2. Behovet skal ikke kunne dækkes af den eksisterende produktionskapacitet.
3. Anlægget er dimensioneret til alene at dække det øgede varmebehov.

Det nye stk. 5 præciserer, at kommunalbestyrelsen kan godkende anvendelse af andre brændsler end naturgas eller mineralsk olie, hvis anlægget alene er dimensioneret til at dække et øget varmebehov, der ikke kan dækkes af den eksisterende produktionskapacitet.

Derudover fremgår det nu af undtagelsesbestemmelsen, at alle brændsler nævnt i § 17 kan godkendes. Dette er i overensstemmelse med hensigten bag bestemmelsen og er mere klart og fremtidssikkert end den nuværende ordlyd: “CO₂-afgiftsfrit brændsel”.

6. Forsyning af barmarksværker via eksisterende biomasseanlæg (udkastets § 9, stk. 2)

Den gældende § 15 i projektbekendtgørelsen, som bliver videreført i § 16, indeholder et forbud mod etablering af biomassebaserede varmeproduktionsanlæg, der skal levere varme til et fjernvarmenet, der forsynes af et eksisterende decentralt kraftvarmeanlæg.

Ved lov nr. 577 af 18. juni 2012 er det besluttet, at 35 barmarksværker vil kunne omstille til biomasse af hensyn til forbrugerpriserne. Ved ændring og nyaffattelse af projektbekendtgørelsen den 12. juli 2012 er det reguleret, at der kunne etableres biomassekedler med en kapacitet på maksimalt 1 MW (som svarer til 8000 MWh årligt) til forsyning af disse barmarksværker uanset kravet om god samfundsøkonomi.

Efter gældende regler gælder der således en undtagelse fra forbuddet og kravet om god samfundsøkonomi med hensyn til etablering af et nyt biomassebaserede varmeproduktionsanlæg til at forsyne et barmarksværk. Efter undtagelsesbestemmelsen (fastsat i den gældende § 15, stk. 5 og 6, som i udkastet er blevet til § 16, stk. 6 og 7) forpligter kommunalbestyrelsen til at godkende etablering af biomassebaseret varmeproduktion, hvis:

1. fjernvarmenettet drives af én af de 35 virksomheder nævnt i det foreslåede bilag 2, og
2. de produktionsanlæg, der leverer biomassebaseret opvarmet vand til det pågældende fjernvarmenet, sammenlagt ikke leverer mere, end et anlæg, der har en kapacitet på maksimalt 1 MW, kan levere.

Af lovbemærkninger fremgår det desuden, at biomasseforsyning af barmarksværkerne ikke alene skal kunne ske via nyetablerede anlæg, men at de også kan gøre brug af eksisterende biomassebaserede anlæg. Udnyttelse af eksisterende anlæg sker via en transmissionsledning. Derfor er det i § 9, stk. 2, fastlagt, at kommunalbestyrelsen kan godkende en transmissionsledning fra et biomasseforsynet net til forsyning af barmarksværket uanset kravet om god samfundsøkonomi. Der må dog ikke leveres mere end 8.000 MWh biomassevarme årligt til barmarksværket.

De i alt 35 virksomheder kan således efter høringsudkastet vælge selv at etablere en biomassekedel på maksimalt 1 MW eller at udnytte af et eksisterende biomassebaseret varmeproduktionsanlæg. Begge løsninger skal godkendes uanset kravet om god samfundsøkonomi. Det kan desuden godt tillades, at der er flere anlæg, der leverer biomassebaseret varme til nettet.

Der er ikke noget til hinder for, at de anlæg, der leverer biomassebaseret varme til nettet, sammenlagt har en kapacitet på mere end 1 MW. Hvis et net vil aftage biomassebaseret varme fra flere eksterne produktionsanlæg eller planlægger såvel at aftage varme fra andre som at producere selv, kan den samlede mængde biomassebaseret opvarmet vand, som nettet bliver forsynet med, dog ikke overstige 8000 MWh årligt. Hvis der er tale om egenproduktion, vil kommunalbestyrelsen desuden ikke kunne godkende, at der etableres et anlæg med en kapacitet, der overstiger 1 MW, heller ikke, når anlægget ikke skal levere mere til nettet end et anlæg på 1 MW vil kunne.

7. Ligestilling af kraftvarmebaserede blokvarmecentraler med andre kraftvarmeværker (udkastets § 20)

En blokvarmecentral beliggende i eller i nærheden af et område forsynet med individuel naturgasforsyning skal som udgangspunkt tilsluttes naturgasforsyningen. Der er dog lavet en

undtagelse for blokvarmecentraler, der er indrettet som kraftvarmeanlæg. Disse kraftvarmeanlæg vil fremover, ligesom andre kraftvarmeanlæg, kunne anvende brændslerne efter udkastets § 15 i projektbekendtgørelsen.

Brændselsvalg er i øvrigt ikke relevant i forhold til blokvarmecentraler beliggende i eller i nærheden af et fjernvarmeforsynet område. I så fald er der tale om levering af varmt vand, dvs. at der ikke skal ske et brændselsvalg på selve blokvarmecentralen.

8. Klage indgives direkte til Energiklagenævnet (udkastets § 30, stk. 2)

Tilslutningsbekendtgørelsens klagebestemmelse er i 2011 ændret således, at en klage skal indgives direkte til Energiklagenævnet i stedet for via kommunalbestyrelsen. Energistyrelsen har ændret projektbekendtgørelsens klagebestemmelse tilsvarende.

Formålet med det gældende krav om, at klagen skal indgives til kommunalbestyrelsen, er at give kommunerne mulighed for at revurdere deres afgørelse og evt. genoptage den afgjorte sag på baggrund af klagen som alternativ til at videresende klagen til Energiklagenævnet som rekursinstans. På den ene side er det at foretrække, at en sag løses mellem kommunen og klageren, hvis dette er muligt. På den anden side, er det vigtigt at sikre, at en klage bliver indgivet hurtigst muligt til Energiklagenævnet, når en mindelig løsning ikke er mulig.

Energistyrelsen har på den baggrund ændret klagebestemmelsen således, at det både sikres, at klager bliver indgivet til Energiklagenævnet, og at kommunen har mulighed for at løse sagen direkte med klageren. Af den nye klagebestemmelse fremgår det, at en klage skal være indgivet skriftligt til Energiklagenævnet inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt. Energiklagenævnet skal herefter orientere den pågældende kommune om klagen inden for 7 dage efter klagen er modtaget og fremsende en kopi. Dermed får kommunen mulighed for at revurdere sin afgørelse. Hvis kommunen er enig i klagen og godt vil genoptage sagen, kan kommunen meddele dette i sin udtalelse til Klagenævnet. Klagenævnet vil i dette tilfælde som regel hjemvise sagen til fornyet behandling. At kommunen bliver orienteret om klagen er desuden vigtigt af hensyn til kommunernes beføjelser til at håndhæve bekendtgørelsen.

I tilfældet af, at en mindelig løsning er mulig, kan klageren også trække klagen, hvorefter kommunen kan genoptage sagen.

Når sagen skal behandles af Energiklagenævnet alligevel, bliver kommunalbestyrelsen som regel bedt om at fremkomme med en udtalelse.

I øvrigt er klagebestemmelsen desuden ændret således, at denne også omfatter afgørelser efter projektbekendtgørelsen fra andre myndigheder end kommunen, f.eks. Energistyrelsens afgørelser, jf. udkastets § 28 og 29.

9. Tekniske ændringer

Der er gennemført flere tekniske ændringer. F.eks. er det præciseret i § 16, stk. 4, at forbuddet mod etablering af biomassebaserede varmeproduktionsanlæg efter energiaftalen af marts 2004 alene gælder områder forsynet med naturgasbaseret kraftvarme og således ikke områder forsynet med naturgasbaseret varme. For at undgå omgåelse af forbuddet, er det dog fastsat, at forbuddet tilsvarende gælder for områder, der forsynes af et naturgasbaseret varmeanlæg, der

har nedlagt kraftvarmeanlægget. Præciseringen vil ikke have stor praktisk betydning, idet de fleste naturgasbaserede varmeanlæg er tidligere kraftvarmeanlæg.

10. Overgangsbestemmelser (udkastets § 33)

Den nye projektbekendtgørelse vil ophæve bekendtgørelse nr. 795 af 12. juli 2012. Ansøgninger om projektgodkendelse, dispensation m.v., som er modtaget før den nye bekendtgørelses ikrafttræden skal dog blive færdigbehandlet efter de regler, der var gældende før den nye bekendtgørelses ikrafttræden.

Der gælder desuden en særlig overgangsregel for projekter vedrørende de 35 barmarksværker, der delvis må omstille til biomasse (op til 1 MW/8.000 MWh). Dvs. projekter efter § 16, stk. 6 og 7. For disse projekter er høringsfrist og klagefrist efter gældende regler forkortet fra 4 til 2 uger. Denne overgangsregel er videreført i den nye bekendtgørelse.

Forkortelsen af fristerne skal kun gælde for projektforslag, der er sendt eller afleveret til kommunalbestyrelsen før 1. januar 2013. Formålet hermed er at muliggøre, at barmarksværkerne kan blive forsynet med 1 MW-biomassevarme i den kommende fyringssæson (2012/13). Projekter, der alligevel først får betydning for den næste fyringssæson (2013/14) eller senere skal behandles efter de almindelige regler med en hørings- og klagefrist på 4 uger.

Udkastets § 9, stk. 2, vil først træde i kraft den 1. februar 2013. Derfor har det ikke været nødvendigt at fastsætte en tilsvarende særlig overgangsregel for barmarksværker efter § 9.

De eksisterende overgangsregler for biomassebaserede blokvarmecentraler fra før 14. juni 1990 er flyttet fra den gældende § 18, stk. 2, og § 19, stk. 2, til udkastets § 33.